

Zöld vonatok

Azonnal észrevettem, hogy anyám lelke a szomszédos háztömb
csavargó kutyájába menekült. Persze, tudom, hogy ezt senki sem
hiszi el nekem. Szeretem Káva kutyát titkon és gyöngéden etetni.
Ahogy rám néz... a könnyek a szeme sarkában... Hogy jöttem rá,
hogy apám lelke pedig a Mak juhászkutyába vándorolt ? Pofon egy-
szerű. Káva és Mak folyton marakodtak, akárcsak megboldogult
szüleim. Feleségem rám parancsolt, hogy konzultáljak egy pszi-
chológussal, főleg miután zöld vonatokat láttam elsüvölteni az

égbolton.

A pszichológus azt tanácsolta, hogy a két kutyát szállásoljam be a lakásunkba, hogy minél közelebb legyek a lelkük bensőjéhez.

Megfogadtam. Káva megharapta a feleségem, Mak pedig megtépkedte Kávát. Az életem radikálisan megváltozott. Feleségem

fölfogadta albérletbe a pszichológust, hogy szigorú őrzés alatt legyünk.

Nem rossz fiú, szó se róla, csak eszeveszetten fényképezi a lakásunk fölött elsűvítő zöld vonatokat. Ilyenkor iszonyú zsvivaj támad. Mak és Káva őrjöngő módon ugatnak – míg rájuk nem vágok a légycsapóval.

Vészfék

Testvérem gyerekei – Lexu és Andru – bábajos gyerekek. Már

18 évesek, de az apai szigor örök foglyai. Nagy nehezen siker

koronázta többszöri nekiveselkedésem, és sikerült elvinnem

őket egy kurta vakáció erejéig. A szívem szakad meg értük,

hisz látom, hogy sármosak, értelmesek és jól neveltek. A test-

vérem folyton-folyvást különböző tanácsokkal, viselkedés-

modellekkal, dogmával fűszerezett jókívánságokkal záporozza

őket, s pontosságról és effélékről szónokol nekik. Természete-

sen szigorúan, durva és katonás hangnemben.

Rendelkezésükre bocsájtottam a házam. Feltöltöttem a hűtő-

szekrényem mindenféle finomságokkal. Hadd érezzék végre a szabadság felhőtlen légkörét, ízét-zamatát. Első nap, mikor hazatértem a munkából, szépen olvastak. Ennivaló, aranyos fiúcskák! Második nap a számítógépen kártyáztak. Mellettük két csurig tele hamutartó. Az egész ház kesernyés szagú. Harmadik napon... a hűtőszekrény üres. A padlón üres sörös és boros üvegek szerteszét... A fotel szövetét átégették a hanyagul otthelyezett cigaretták. A negyedik nap... zenét hallgattak a hálósobában. Mellettük fáradtságtól kimerült két lány aludt.

Az ötödik nap nem tudtam kinyitni a lakásom ajtaját. Mintha kicserélték volna az ajtózárat. Váratlanul megjelent egy otromba alak, aki kérdőre vont, mi a fenét csinálok a barátai

ajtájával !

Úgy nekem rontott, hogy most a kórteremben fek-

szem, állandó orvosi felügyeletre szorulok.

Ablakon át pislogom a lázadó pelyhek érzéki pilinkézését.

Szlafkay Attila fordításai